

F21/HK
MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABTKÓW

00-013 Warszawa, ul. Jasna 10

✓ ADAMOWIZNA
Warszawa 10 lutego 2003 r.

A-42

MWKZ D.MS.41140-2/468/03

DECYZJA nr 77/03

w sprawie wpisania dobra kultury do rejestru zabytków

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.; Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. Z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. Zm.), w związku z art. 5 pkt 1, art. 8 ust. 1 pkt 2 i art. 14 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. z 1999r, nr 98, poz. 1150 z późn. zm.) w wyniku postępowania administracyjnego przeprowadzonego na wniosek właścicieli: pani Moniki Chełmońskiej, zam. ul. Skłodowskiej-Curie 91 m 5, 50-369 Wrocław i pani Julity Chełmońskiej, zam. ul. Śliczna 59 m 9, 50-369 Wrocław,

Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków

orzeka:

wpisać do rejestru zabytków województwa mazowieckiego następujące dobro kultury:

Dvorek drewniany, otynkowany, dawna rządcówka (przeniesiona z Kukłówek) z ok. pol. XIX w. wraz z otaczającym parkiem na Adamowizmie, gm. Grodzisk Mazowiecki.

Niniejszym wpisem obejmuje się budynek – bryła, układ wnętrz, oraz działkę nr 107/1 w obr. Adamowizna, KW 24899.

Ochronie nie podlegają budynki gospodarcze zlokalizowane na terenie objętym wpisem do rejestru zabytków.

Granice obszaru objętego wpisem do rejestru (po zewnętrznej linii brzegowej rzeczki Mrownej i potoku) zaznaczono na kopii mapy ewidencyjnej, stanowiącej integralną część niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Historia terenu łączy się z postacią dra Adama Chełmońskiego, brata malarza Józefa Chełmońskiego. Doktor Adam Chełmoński był znanym specjalistą chorób płucnych, wieloletnim ordynatorem szpitala Dzieciątka Jezus oraz inicjatorem i współorganizatorem sanatorium przeciwgruźliczego w Otwocku. W 1899 r. zakupił malowniczo ukształtowany teren młynarskiej osady Stare, gdzie ok. 1900 r. został przeniesiony z Kukłówek - majątku Józefa Chełmońskiego, budynek nazywany rządcówką, pochodzący prawdopodobnie z ok. poł XIX w. Parterowy drewniany budynek, otynkowany, nakryty czterospadowym dachem, został posadowiony na kamiennej podmurówce, dodano mu również charakterystyczny ganek kolumnowy od frontu i zaopatrzone dodatkowo w fasadę z balkonem od strony ogrodu. Teren opadający łagodnie ku dolinie rzeczki Mrownej przekształcony został wówczas na park krajobrazowy, do urządzenia którego wykorzystane zostały naturalne warunki oraz istniejący starodrzew. Występują tu m.in. dęby, lipy, sosny, sosny wejmutki, olchy, klony oraz jeden zarejestrowany pomnik przyrody. W części północnej park